

Jan Jaskanis

Czarna Wielka, pow. Siemiatycze. Stanowisko I i II

Informator Archeologiczny : badania 2, 224-225

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badaniami sondażowymi /9 - 13.VII/ objęto część powierzchni "Głodowej Góry". Wykop wielkości 5 x 5 m nie ujawnił żadnych śladów pochodzących z wczesnośredniowiecza, bądź to z starszych okresów. W warstwie kulturowej zalegającej pod darnią, o miąższości ok. 40 cm, znaleziono 2 ułamki ceramiczne, 1 gwóźdź żelazny oraz 2 kości zwierzęce. Zarówno ceramika, jak gwóźdź, wskazują na przynależność czasową obiektu przypadającą na XII-XIV wiek n.e.

Być może obiekt ten jest pozostałością po grodzisku typu kopcowatego.

CZARNA WIELKA
pow. Siemiatycze
Stanowisko I i II

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych w Białymstoku

Stanowisko I

Badania prowadził mgr Jan Jaskanis. Finansował WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań Cmentarzysko wczesnośredniowieczne /XII-XIII w/.

Prace o charakterze ratowniczym przeprowadzono na cmentarzysku położonym w odległości ca 1,5 km na północ od Czarnej Wielkiej. W br. badaniami objęto powierzchnię 140 m², w części południowo-wschodniej cmentarzyska. Wyeksplorowano 10 grobów z prostokątnymi obudowami z dużych gładów. W jamach grobowych nie napotkano szczątków kostnych. Wystąpiły w nich tylko niewielkie ilości węgla drzewnych rozsypanych w częściach przydennych oraz przedmioty inwentarza rzeczowego m.i. fragment sierpa, sprzączka, krzesiwo, toporek. Na ich podstawie można uznać, że chronologicznie groby te mieszczą się w podanych wyżej ogólnych ramach czasowych cmentarzyska tj. XII-XIII w.

Stanowisko II

Badania prowadziła mgr Krystyna Ohilmon. Finansował WKZ w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe, wczesnośredniowieczne /XI-XIII w./

Prace o charakterze ratowniczym objęły jeden kurhan o uszkodzonym na skutek wydobywania kamieni nasypie. Usytuowany był w odległości ok. 600 m na południe od Czarnej Wielkiej. W okolicy kurhanu występują dalsze kopce, luźno rozmieszczone, w odległości od 50 do 250 m jeden od drugiego.

Badania /jeszcze niezakończony/ ujawniły, że nasyp kurhanu miał ponad 30 m średnicy i ponad 2 m wysokości. Wnieziono go z ziemi i kamieni. Kamienie zachowały się jedynie w reliktach warstw zalegających u podstawy.

Szczałków kostnych w obrębie nasypu dotychczas nie znaleziono. Wystąpiły one w postaci spalonych ułamków w powierzchniowej warstewce współczesnego humusu - w nienaruszonej partii nasypu. Dalsze badania ustalać osy był to jedyny ślad pochówka w tym grobie kurhanowym. Nieliczne ułamki ceramiki znalezione w nasypie pozwalają wstępnie datować na okres wczesnośredniowieczny /XI-XIII w./.

CZERSK, pow. Piaseczno
Stanowisko 1, 2, 3

Zakład Archeologii
Wczesnośredniowiecznej
IHKM PAN w Warszawie

Badania prowadziła mgr Jadwiga Rauhut przy